

ارتقای هویت سیمای معماری شهری با رویکرد معماری زمینه گرا

(نمونه موردی: خیابان امام خمینی(ره) شهر یزد، محدوده چهارراه شهدا تا میدان شهید بهشتی)

حامد روحانی علی آباد^۱، حمیدرضا بیگزاده شهرکی^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد رشته معماری، دانشگاه علم و هنر یزد

H.Rohani1987@yahoo.com

۲- مدرس دانشگاه فنی و حرفه ای، دکترای مرمت و احیای بنایها و بافت های تاریخی

Architect.Hamid.Beig@gmail.com

خلاصه

مبحث هویت، به معنای احساس تعلق و این همانی با محیط در نظر گرفته می شود. در معماری معنایی، جایگاه ویژه ای برای خاطره جمعی که ریشه در فرهنگ و هویت هر جامعه دارد، در نظر گرفته می شود؛ از آنجا که وجود فضاهایی برای دیدار و اجتماع مردم، همبستگی اجتماعی، حفظ فرهنگ و انتقال آن به نسل های آینده جزء لاینفک هر فضای با هویت می باشد، ضرورت پرداختن به آنها در نظریه پردازی ها و طراحی ها امری اجتناب ناپذیر است. بطور معمول امروزه در کشور ما اکثر بنایهای جدید بدون ارتباط و ناهمانگ با بوم خود ایجاد شده اند. لذا به نظر می رسد که نباید به سادگی پذیرای یک معماری وارداتی با سیک غربی بود و باید کوشید تا فرهنگ بومی را در روند مدرنیزاسیون که ناگزیر می نماید وارد کرد که یکی از راه حل ها، اتخاذ رویکرد طراحی زمینه گرا و همچنین بالا بردن سطح فرهنگی افکار عمومی جامعه است تا بتوان ارزش ها و فرهنگ غنی و اصیل ایرانی را به ایشان یاد آوری کرد. این تحقیق در جهت پاسخگویی به این سؤال که «چگونه میتوان با اتخاذ رویکرد معماری زمینه گرا، گامی در جهت حفظ هویت سیمای معماری خیابانی برداشت؟» به انجام رسیده و به عنوان نمونه موردی به خیابان امام خمینی(ره) یزد پرداخته است. روش پژوهش حاضر از نظر هدف کاربردی و به لحاظ روش توصیفی- تحلیلی می باشد. مطالعات موردي، با برداشت های میدانی مبتنی بر روش مشاهده ای توأم با تبادل نظر انجام گرفته است. این پژوهش در نهایت به ارائه رهنمودهایی ملهم از رویکرد زمینه گرایی برای حفظ و تقویت سیمای معماری خیابانی منجر می گردد.

واژه های کلیدی: زمینه گرایی، هویت، سیما، معماری شهری، خیابان امام خمینی یزد

۱. مقدمه

مبحث هویت، همواره موضوعی قابل تأمل در حوزه طراحی معماری بوده است. در مواردی به نظر می رسد که انسان امروزی در ارتباط با فضاهای شهری (همگانی)، حس تعلق خاطر خویش را از دست داده است؛ این مسئله به کیفیت فضاهای معماری و شهری در دوران معاصر و عدم وجود معنا در کالبد شهر برمی گردد. در جریان مدرنیته به ویژه مطابق آنچه در دهه های اخیر در کشور ما متداول است، اکثر بنایهای جدید بدون تبعیت از زمینه شکل گرفته اند.